

HÍRLEVELE

A SZELEVÉNYI JÉZUS SZÍVE
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

2010.június - augusztus

IV. Évfolyam, 6-8szám

Vendégünk volt Cserey András újmisési atya

*"...Dominus, non sum dignus..."
és mégis*

Egy papi hívatás története dióhéjban.

Olyan családban születtem, amely 10 éves koromban felbomlott. Két édes lánytestvérem van. Édesanyammal és húgaimmal Nagymamámmal költöztünk Budapestre. Addig több városban éltünk, úgymint Komárom, Sopron, Szombathely és Cegléd. Már kora gyermekkoromban megfogalmazódott bennem, hogy életünknek egy igazi célja lehet, Istennek szolgálni úgy, hogy alkalmasak legyünk az örök boldogság elérésére. Ez a gondolat valóban végig kísért egész életem során. Gimnáziumi évek alatt az esztergomi ferenceseknél kispapjelölt voltam, de az utolsó diák nyaramkor igen szerelmes lettem húgom barátnőjébe. Ezért nem mertem vállalni a cölibátussal járó papi hívatást. Így lettem elektroműszerész, majd 10 évi gyári munkásévek után mentem szakoktatónak majd technika és fizika tanárnak. Ekkor már megnősültem és három lányunk született. Negyvenhárom éves voltam, mikor az Újember hetilapban olvastam, hogy II. János Pál pápa egy Ausztrál nagypapát pappá szentelt. Ekkor dobbant meg ismét a szívem, hogy „András neked sem lehetetlen még pappá lenned.”

Később, ötven éves koromban derült ki, hogy nyitott gerinccel születtem. Ezért leszázalékoltak. De miután megtanultam ezzel fogyatékossgómmal élni, mertem vállalni újabb munkákat. Ekkor kerültem a Ferencesek budai központjába sekrestyésnek. Miután

feleségem többször is kijelentette, hogy nem akar hozzám jönni (egyházi házasságot nem volt velem hajlandó kötni), így az érseki bíróság semmisnek mondta ki a mi együttlétünket. Ezért el is váltunk, és a két nagyobb leány velem jött. A legkisebb lányom is 16 évesen kopogtatott és kérte hogy vegyem magamhoz, mert egyáltalán nem jön ki az Édesanyjával.

Így mind a három leányom az én hajlékomból mentek férjhez, Tőlük van összesen tíz unokám.

Máriabasnyőre szerveztek zárandokutat, amin megürült egy hely, betegség miatt. Ez történt 1999. augusztus 15-én. Erre kaptam lehetőséget, hogy én menjek. Ott történt, hogy amíg néztem hogyan készülnek az oltár körül a kapucinus szerzetes pappá szentelésére, egyszer egy hangot hallottam: „Te is ott lehetnél!” Sámuel története jutott azonnal eszembe, mire válaszoltam, hogy igen hallom szavad Mennyei atyám, de ha ez így igaz akkor nekem életgyónást kell most végeznem, hogy el tudjak indulni erre az útra. A következő pillanatban egy kapucinus testvér ment volna előttem, mire megszólítottam és érdeklődtem, hogy testvér, vagy pap? Mire a válasz az volt: „Péter vagyok”. Mire mondtam Neki, hogy nekem pedig életgyónást kell tennem. Erre megfogta a karomat és bevitt a rendház oratóriumába és ott meggyónatott.

Először úgy gondoltam, hogy ferencesnek kell lennem. Ezért elindultam ezen az úton, de Isten addig vezetett, míg megértettem, hogy nem elég elfogadni a meghívást, hanem teljes egészben Istenre kell bízni életemet. Hagyni, hogy oda kerüljek ahová Ő szánt. Így lett teljes az életem. Kikerültem a ferencesektől négy év után, és egy év Karmelita rendházban töltöttem és után kerültem a váci egyházmegyébe, ahol dr. Beer Miklós megyés püspök úr 2009. június 20-án áldozó pappá szentelt.

Szentelésemkor azonnal három falu plébániai kormányzójának nevezett ki a Püspök úr. Ezzel a kinevezéssel kaptam meg azt a lehetőséget, hogy Isten országát tudjam a magam gondolatai szerint, de a püspöki utasításnak megfelelően egyre jobban vezetni, növelni.

Cserey András

Patak, Drégelypalánk Ipolyvece
plébániai kormányzó

Hitet és reményt a keresőknek!

Gyakran előfordul, hogy felnőttek, fiatalok felfedezik, hogy Isten létezik; felfedezik Krisztus tanításának vagy a Katolikus Egyháznak szépségét, erejét, s szeretnének maguk is Jézus követőjévé válni: szeretnének megkeresztelkedni, elsőáldozáshoz járulni. Hasonlóan gyakori, hogy olyan szülők, akiket korábban nem vonzott a kereszténység vagy eltávolodtak attól, egyszerre találkoznak Jézussal, s szeretnék nagyobbacska gyermekeiket is vallásosan nevelni. Ismét máskor házasságra készülők fiatalok szeretnének megkeresztelkedni, elsőáldozáshoz járulni. Mi az útja, ha felnőttek, fiatalok, gyermekek szeretnének megkeresztelkedni, elsőáldozáshoz, bérmáláshoz akarnak járulni?

Egyesek azt szeretnék, hogy mihelyst ők pl. a keresztséget kérik, a lelkipásztor azonnal szolgáltassa ki azt. Esetleg hivatkoznak arra, hogy az ő gyermekkorukban vagy egy másik plébánián szó nélkül vagy kis előkészítéssel megkereszteltek, elsőáldozáshoz engedtek valakit.

Mit mond a Katolikus Egyház?

Amikor valaki megkeresztelkedik - hasonlóan ha áldozik vagy bérmáláshoz járul - , azt jelzi, hogy új életet akar élni, Jézus törvényei szerint a keresztények közösségében. Isten ehhez adja a maga erősítő és megszentelő-felszentelő segítségét, kegyelmét.

Az Egyház meghív minket,

- hogy vegyük komolyan Istent és az Egyházat, akinek a szentség vételével átadjuk életünket,
- hogy vegyük komolyan önmagunkat, döntésünket: és ha igent mondunk Istennek, akkor azt éretten, felkészülten mondjuk ki.

Vagyis az Egyház azt mondja: Aki a szentségekhez járul, annak jól fel is kell készülnie erre: hogy a szentség ne csak szép ünnepség legyen, hanem valóban az élet átadása Jézusnak, az Egyháznak. (Egyházi Törvénykönyv 843/2. kánon; vö.840. kánon)

Az elmúlt évszázadokban Európa országaiban a társadalom és az egyes emberek életét átszöttek a vallási ünnepek, szokások. Természetes volt, hogy a megszületett gyermeket megkeresztelték, a kisiskolást elsőáldozáshoz vitték, a nagyobbakat bérmáláshoz. Ekkoriban azonban a gyermekek számára természetesen biztosítva volt a vallásos környezet, a vallásos nevelés a családban és a társadalomban.

A mai világban a vallás helyzete más. Sem a társadalom, sem a család nem biztosítja automatikusan a keresztény nevelést. Így a Katolikus Egyház hangsúlyozottabban kötelességének érzi, hogy legyen segítségére a szentséget kérőknek a kereszténység elmélyítésében; s azok egy komoly felkészülés után járuljanak a keresztséghez vagy más szentséghez.... *(Készült: a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia dokumentuma alapján)*

Szeretettel hívok és várok minden érdeklődő *felnőttet*, aki szeretne megismerkedni a katolikus hittel és vallással, ill. aki szeretne részesülni a Katolikus Egyház szentségeiben (keresztség, elsőáldozás, bérmálkozás, házasságkötés, házasságrendezés). I. Találkozó: szept. 30-án (csütörtök) 18.30-kor a plébánián. II. Találkozó: okt. 7-én (csütörtök) 18.30-kor szintén a plébánián. Érdeklődni és jelentkezni a következő telefonszámom lehet: **06-56-323-155,** vagy e-mail-ben: lengyel.zsolt@vaciegyhamegye.hu.

Lengyel Zsolt

plébános

Hirdetések

◆ szeptember 12. vasárnap:

Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepére tisztaugri kápolna búcsúünnepé lesz, du. 5 órai kezdettel. A szentmisét bemutatja:

Ruskó Norbert kecskeméti káplán.

◆ szeptember 13. hétfő:

Korzenszky Richárd bencés atya előadás a tisztaalpári nővéreknél du. 5 órai kezdettel.

Téma: Kultúra? Civilizáció?- gondolatok

Kornis Péter fotókiállításához

ELHUNYTJAINK:

Csonka Lászlóné, szül: Vitéz Éva Mária
Sáradí István
Sárik István
Petró Mátyás Tibor
Bogyó András
Bánkúti László
Szabó János
Sütő László

HÍRLEVÉL

A Szelevényi Jézus Szíve
Római Katolikus Egyházközség kiadványa
Felelős kiadó: Lengyel Zsolt plébános
Postacímünk: Római Katolikus Plébánia,
5475 Csépa, Rákóczi u. 9. Tel./Fax.: 56/323-155
www.csepa.vaciegyhamegye.hu